

DARBININKĖ

Imonėje
Šeimoje ♦♦ Visuomenėje

5 Nr.

1939 M. VASARIO 5 D.

1 m.

PRIJUOSTĖS NAMU RUOŠAI

Kiekvienai moteriai namie tenka dirbti įvairius darbus: valyti kambarius, skalbti, lyginti, gaminti valgi ir kt. Ne visi tie darbai yra švarūs. Valgius gaminant ir vaikučius prižiūrint, reikia būti apsirengus švariais drabužiais, o kambarius valant ar kitokius darbus dirbant, tenka vilkėti paprastais drabužiais. Bet moterims, nuolat dirbančioms vis kitokią darbą, yra neįmanoma drabužius kaitelioti. Todėl einant nuo vieno darbo prie kito, nekeičiant visų drabužių, o pakeičiant tik prijuostę, galima drabužius išsaugoti švarius ir visada tvarkingai atrodyti.

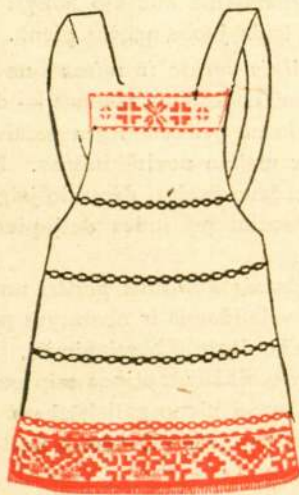
Namų apyvokos darbams prijuostės yra siuvamos iš visokių drobinių medžiagų įvairiais pavidalais. Prie virimo darbų prijuostės vartojamos iš balto audeklo, o juodiems darbams — iš dryžuoto, languoto ir kitokio. Paprasčiausia yra pusinė prijuostė. Tokią prijuostę kiekviena moteris lengvai gali pasisiūti. Imame medžiagos gabalą, į ilgį šiek tiek ilgesnį už plotį. Jo šonus ir apatinį galą atsiulėjame siūle. Likusį viršutinį galą suraukiame arba suklostome klosteliais ir prisiuvame prie siauros juostelės. Šios prijuostės yra vartojamos prie tokių darbų, kur nereikia saugoti krūtinės, o tikslai sijaoną ar suknelę.

Pav. parodytą prijuostę siuvame iš dryžuoto audeklo, įvairiems darbams dirbti. Šią prijuostę siuvame iš dviejų dalių: viršutinės ir apatinės. Viršutinę (krūtinės) dalį sukerpame taip pat iš dviejų dalių: viršų ir apačią pagal dryžius tiesiai, šonus lenktai, o krūtinės siūlei abu kraštus nukerpame paistrižai. Kai vidurinius paistrižus kraštus sujungiamo siūle į drauge, gauname skersinius dryžius paistrižai (žiūr.

Pav. 1

pav. 1). Apatinę dalį iškerpame platesnę, kad uždengtų sijoną ar suknelės priekį ir šonus. Apatinės dalies susiaurinimui nuo susirišimo iškerpame abejuose šonuose medžiagą lenktai. Prijuostės apatinės dalies viršutinį

Pav. 2

kraštą truputį suraukiame ir prisiuvame prie viršutinės dalies. Taip pasiūtai prijuostei prisiuvame vidutinio platumo petnešėles, susirišti juosteles ir kišenes.

Prie valgių gaminimo darbų prijuostę siuvame iš baltos, gelsvos arba melsvos drobės, iš vieno gabalo audeklo ir ją papuošiamo siuvinėjimais, kaip pav. 2. Prieš siuvant, medžiagą galima išskalbti ir išlyginti, kad ji susitrauktų, kad vėliau išskalbus prijuostė nebūtų per maža. Šiai prijuostei iškerpame iš vieno gabalo viršutinę ir apatinę dalį. Viršutinės dalies šonus iš abiejų pusių iškerpame lenktai. Prie viršutinės dalies prisiuvame atskirai sukirtas ir atsiulėtas petnešėles. Tokios prijuostės mėgiamos papuošti siuvinėjimais, mezginiais, kuteliais ir kitais pagražinimais. Siuvinėjama prijuostės viršus, apačia ir visa prijuostė siaurais skersiniais dryželiais. Siuvinėjimams raštus pasirenkame iš audinių: žvaigždute, tulpeles, dobilėlius ir kt. Siuvinėjama neblunkančiais žičkiniais raudonais arba kitokiais siūlais. Raštams siuvinėti dygsniai vartojami trumpi, kad prijuostė, dažnai skalbiama, būtų praktiška ir graži.

A. Tamošaitienė.

Darbininkės, pasiaalinkite savo patyrimais-rašykite į „Darbininkę“ kaip pigiai ir gerai pasigaminti drabužius, valgi ir susitvarkyti savo būtus.

NAUJAGIMIŲ PRIEŽIURA

Naujagimių sveikata ir išsivystymas priklauso nuo trijų dalykų: *kūdikis turi būti rūpestingai penimas, kūdikio sveikata pareina nuo motinos sveikatos ir nuo jam teikiamos priežiūros.*

Naujagimius reikia pratinti prie reguliarumo. Jeigu kūdikis bus visados tuo pačiu laiku penimas, jeigu jam bus duodama laisvai ir išvėdintame, bet šiltame ore pasispardyti ir atitinkamu laiku netrugdoma miegoti, tai jis labai greitai pripranta prie punktualumo ir reikalauja labai mažo rūpesčio.

Norint, kad naujagimis augtų, stiprėtų ir būtų sveikas reikia žiūrėti, kad jis būtų *pakankamai ir reguliariai maitinamas.* Nuo motinos sveikatos pareina ir kūdikio sveikata. Pirmu rūpintis gydyti kūdikį nuo negalavimų reikia gydyti jo motiną, nes naujagimis gauna maistą iš motinos valgomo maisto, kuris pirma turi pereiti per motinos kraują ir tik iš kraujo per krūtis patenka kūdikiui. Taigi šioks ar toks motinos negalavimas atsiliepią ir kūdikiui. Reikia labai saugoti, kad motina žindydama užsilaikytų labai švariai, kad nedvoktų iš jos burnos ir neturėtų užkietėjusių vidurių. Užsilaikęs viduriuose maistas sukelią nuodus ir tie nuodai motinai būdami ne tiek pavojingi labai smarkiai veikią naujagimui. Taip pat labai svarbu motinai, kad ji galėtų kiek galima daugiau būti tyrame ore ir judėti. Patartina valgyti daugiausia šviežius vaisius, sviestą, pieną, kiaušinius ir mažiau vartoti mėsos bei cukraus. Taip pat reikia susilaikyti nuo kavos, arbatos ar alkoholinių gėrimų.

Naujagimio darbuželiai turi būti švelnūs ir šilti, bet labai lengvi. Nereikia kūdikio sunkiai apkloti, ar kietai suvystyti. Geriausiai yra jį apkamšyti puriais megstiniais drabužiais.

Kūdikio penėjimas taip pat turi labai didelę reikšmę. Jaunutis skilvis ir organizmas yra neatsparus visokioms bakterijoms. Taigi turi būti ypatingai rūpinamasi, kad drauge su maistu nepakliūtų kūdikiui nereikalingi dalykai. Prieš kiekvieną maitinimą reikalingą švariai su muilu arba boro dūkšties skiediniu nuplauti spenelį ir prieš duodant kūdikiui krūtį išpausti keletą lašų pieno, kuris ga-

li būti užterštas prakaitu ar kitokiais nešvarumais. Reikia stengtis kiek galima dažniau spenelius valyti ir kartais lengvai krūtis pamasažuoti. Napatariama jas kietai veržti ar labai šiltai apvilkti.

Naktiniai drabužiai gali būti iš minkšto medvilninio audeklo arba minkšto vilnonio megstinio. Kūdikį reikia guldyti ant nugaros. Jam nėra reikalinga jokia pagalvė. Jeigu kūdikis nerimsta tai reikia pažiūrėti ar jam yra patogų gulėti, gal būt, yra po nugara koks mazgas ar susiraitę drabužėlių raukšlės, kurios jam spaudžia.

Maitinimas krūtimis ne visuomet yra galimas, nes kartais serganti motina tik pakenktų jį maitindama savo pienu. Tokiais atsitikimais, kada kūdikis labai nerimsta reikia kreiptis į gydytoją, kuris gali pasakyti ar motinos pienas tinka kūdikiui ar ne. Tiktai gydytojui ištyrus dalyką galima kūdikį maitinti dirbtinu maistu, Jeigu kūdikis nerimsta ir jo lūpelės džiūsta galima jam duoti vieną ar du šaukštėlius virinto vandens. Geriausiai jam duoti vandenį po žindymo. Kūdikio nereikia ilgai laikyti prie krūtų. Penkiolikos — dvidešimt minučių jam pilnai užtenka. Ilgiau laikomas kūdikis pavargsta ir labai silpnai žinda. Perilgas laikymas kūdikį pripratina dažnai reikalauti maisto kas sudaro ir motinai ir jam pačiam nemažą trūkumą. Žindant kūdikį reikia kiekvieną kartą keisti krūtis, jeigu vieną dieną iš ryto buvo duodama kairė, tai kitą rytą galima duoti iš dešinės. Taip pat yra labai svarbu, kad kūdikis išžystų visą pieną, nes likęs krūtyse pienas pradeda gesti ir gali sukelti krūties uždegimą. Taip pat nepatartina kūdikio laikyti prie krūtų kada juose nebėra pieno.

Kūdikis verkia ir raitos nevisada tik todėl, kad jis alkanas — dažnai jo verksmo priežastis yra persivalgyimas ir maisto nevirškinimas. Nereikia per daug kreipti dėmesio jeigu kūdikis sočiai prižindęs dalį pieno išvemia.

Geriausia kūdikius penėti nustatytomis valandomis ir nustatytu penėjimo laiko ilgiu. Naujagimiai, kurie atrodo sveiki ir motinos taip pat turi pakankamai pieno gali būti pradžioje penimi kas tris valandas. Geriausiai

būtų šios penėjimo valandos: šeštą valandą ryto, devintą valandą, dvyliką valandą, trečią valandą po pietų, šeštą valandą po pietų ir devintą valandą vakare. Naktį nereikia kūdikio pripratinti žysti, nes jeigu jis pakankamai per dieną gauna maisto tai naktinė pertrauka jam yra ir poilsiui ir vidurėlių išsilaisvinimui reikalinga.

Silpnesnės motinos gali penėti kūdikius kas keturias valandas. Patogiausias laikas yra šis: šeštą valandą ryto, dešimtą valandą, antrą valandą po pietų, šeštą ir dešimtą valandą vakare. Kūdikiai kas keturias valandas maitinami geriau miega ir nepersivalgo. Taip pat kas keturias valandas maitinimo paprotys yra sveikesnis ir pačiam kūdikiui ir jo motinai, kuriai taip pat yra reikalingas poilsis ne tik naktį, bet ir dieną.

Kūdikis labai greit pripranta, bet jį atrpatinti yra daug sunkiau, taigi reikia kūdikį prie visko mokinti nuo pat gimimo. Jeigu atėjus maitinimo laikui jis miega reikia jį prikelti. Nereikia duoti jam maisto, kol neatėjo maitinimo laikas. Naujagimis turi miegoti devynias dešimtąsias viso laiko. Kada jis pripranta tai jis pats pabunda reikiamomis valandomis ir vėl pavalgęs užmiega. Kūdikiui nereikia leisti užmigti prie krūties. Reikia budinti ir raginti jį valgyti. Jeigu maitinimo laiku krūtys neprisipildo pieno, tai reikia jas jau anksčiau pamasažuoti. Taip pat yra gerai krūtis kiekvieną parą pamainomis plauti karštu ir šaltu vandeniu.

Jeigu krūties speneliai trūkinėja ir skauda, juos galima tepti vazelinu, bet prieš kūdikį maitinant reikia nuvalyti spirite mirkytos vatos gabaliuku.

Prieš nustojant kūdikį krūtimis maitinti reikia atsiklausti gydytojo.
(Bus daugiau)

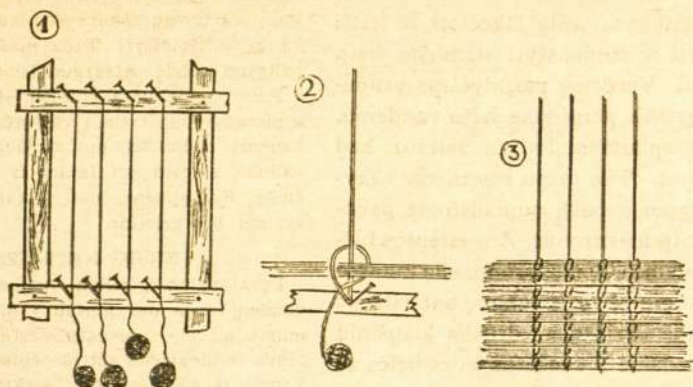
Auklėjimo patarimai tėvams

1. „Motinos ir Vaiko“ Muziejaus patalpose, Laisvės Al. 36 nr., antradieniais ir ketvirtadieniais nuo 17—18 val.

2. Vokietaičio vardo pradžios mokykloje, Šančiuose V. Kranto g-vė 7, pirmadieniais ir penktadieniais nuo 17—18 vala.

Patarimai duodami nemokamai.

Pasigaminkime lovoms pintinius iš šiaudų

Medinėse lovose, kuriose nėra spyruoklinių matracų vartojamas šiužinys, t. y., maišas prikimštas šiaudų. Šie šiužiniai sudaro daug rūpesčio ir nepatogumo lovų tvarkytojams. Taisant lovas tenka lyginti susigulėjusius šiaudus, iš to kyla nemaža dulkių. Gi juos kasdien nešti dulkinti į lauką nepatogu. Be to, maiše šiaudai greit susitrina ir juos reikia keisti. Kaimė tai nėra sunku, tačiau mieste ir už šiaudus reikia pinigą mokėti.

Daug patogiau įsitaisyti čiūžinus iš šiaudų. Tokius šiaudų pintinius

lengvai gali pasidaryti kiekviena darbininkė iš paprasto šiaudų kūlio. Tai daroma taip: iš paprastų lotelių sukalama rėmas tokio didžio, kokio norima turėti pintinis. Tokio rėmo viršutinėje lotelėje ir apatinėje įkalama vinys kas 30—40 centimetrų ir tarp jų per rėmą nuo viršaus žemyn įtempima virvelė (špagatas). Apačioje prie įkaltų vinių ir įtemtų virvelių pririšami du — trys metrai tokios pat virvelės Pav. 1. Dabar imama lygiais pluoštais šiaudai ir dedama apačioje sulig lotele prie įtemtų virvelių šiaudų varpomis į

vidų. Kadangi šiaudai yra trumpesni negu norimas pintinis, tai tenka juos durti. Suduriama varpomis į vidų. Pridėjus pluoštelį šiaudų, viena ranka prilaikome, o kita ranka pririšame su virvele. Pririšimas padaromas taip: pririštuoju apačioje rėmo prie vinies virvelės galu apimame apie pridėtąjį pluoštelį ir perneriame pro įtemtąjį virvelę. Grįždami atgal perneriame per tos pačios virvelės apsukimą iš apačios paliai šiaudų pluoštelį. Tai susidaro lyg ir mazgas. Pav. 2. Taip pasielgiame su visais virvelių galais. Po to dedame naujus pluoštus šiaudų ir vėl suveržiame virvelėmis. Taip dedame iki norimo pločio. Pav. 3.

Po to belieka tik, užbaigus sumegzti virvelių galus ir nuimti nuo vinių. Susitaršiusius šiaudus galima žirkėmis apkarpyti, kraštus aplyginti. Kraštus aplyginti geriausia aštriu klrviu.

Jeigu pintinis nėra pakankamai minkštas, galima ant vienas kito sudėti du. *Pr. E—tis*

R. TAGORE

MAŽIUKAS

Iš bengalų kalbos vertė A. Poška

PRADŽIA

Iš kur aš esu, iš kur tu mane gavai, — klausia kūdikis savo motinos.

Ji, pusiau juokdamasi, pusiau šaukdama iš džiaugsmo, glaudžia savo kūdikį prie krūtinės ir atsako jam:

— Tu buvai paslėptas mano širdyje, kaip jos geismas, mano brangusis.

Tu buvai mano vaikystės lėlėse ir žaisluose, ir, kada aš kiekvieną rytą iš molio lipdydavau Dievo stabukus, aš tave šimtus kartų padariau ir vėl suminkiau.

Tu buvai įkūnytas mūsų namų dievukų kopytėlėje; juos garbindama, aš garbinau tave.

Visose mano viltyse, mano gyvenime, mano meilėje ir mano motinos motinoje tu buvai gyvas.

Ant nemirtingos mūsų namų dvasios kelių tu žaidei amžiais, kada mano mergystės dienose širdis skleidė savo pumpurą, tu sukeisi aplinkui kaip jos kvapas.

Tavo aksominis švelnumas žavingumu pripildė mano jaunystės lytis, kaip aušros raudonumas pripildo dangų prieš saulėtekį.

Kaip dangaus lepunėlis tu atitekėjai gyvenimo srove į šį pasaulį ir pagaliau užkliuvai, kaip laivas ant smilčių, mano širdyje.

Kai aš žiūriu į tavo veidą, paslaptis apgaubia mane: tu, kurs priklausai visiems, pasidarei mano.

Bijodama tavęs netekti, aš tvirtai spaudžiu tave prie krūtinės.

Keno magija atidavė pasaulio turtus į mano švelnias rankas?

APKALBĖJIMAS

Kam tos ašaros tavo akyse, mano vaike!

Kaip žiauriai jie tave niekina visai dėl menkniekių.

Tu susitepei savo pirštukus ir veidą rašalu rašydamas — ar todėl jie tave vadina murziuku?

O fi, ar jie ir pilnatį mėnulį vadina

murziu, nes ir jis susitepęs savo veidą rašalu?

Už visai menką nepasisekimą jie tave kaltina, mano vaike. Jie tuoj randa priekabes visai dėl niekų.

Tu perplėšei savo marškinėlius bežaisdamas — ar dėl to jie tave vadina driskiu?

O fi, kaip jie vadintų rudens rytą, kurs juokiasi pro debesų skarmalus.

Nesidėk širdin, ką jie tau sako, mano vaike.

Jie randa daugybę tavo nusikaltimų.

Visi žino, kaip tu mėgsti saldžius daiktus — ir ar dėl to jie tave vadina smaguriu?

O fi, tai kaip jie vadins mus, kurie tave mylime?

TEISĖJAS

Sakykit ką norit, bet aš žinau mano kūdikio jausmus.

Ne dėl to aš jį myliu, kad jis geras būtų, bet todėl, kad jis yra mano mažytis.

Kaip jūs galite suprasti, kaip brangus jis man yra, kada jūs mėginatė pasverti jo nuopelnus ir jo paklydimus.

Kada aš baudžiu, jis yra mano kūno dalis,

GERA ŠEIMININKĖ

FIGUS UOGŲ TORTAS

Reikia tešlai: 250 gr. kvietinių miltų, $1\frac{1}{2}$ maišelio d-ro Oetkerio „Bakin'o“, 1 maišelis d-ro Oetkerio vanilijos cukraus, 90 gr. margarino, 50 gr. cukraus, 1 kiaušinis, kiek citrinos žievės, $\frac{1}{4}$ literio pieno. Perdėjimui reikia 125 gr. konfitūrų (žemuogių arba aviečių). Glazūrai $\frac{1}{2}$ maišelio d-ro Oetkerio vanilijos cukraus, 100 gr. cukraus pudros, 3 valgomieji šaukštai vandens.

Tešlą gaminti šiuo būdu: sviestą, kiaušinį, cukrų ir vanilijos cukrų ištrinti į putas, pamažų pridėti 1 citrinos nutarkuotą žievę, maišytus su „Backinu“ ir persijotus miltus ir viską išmaišyti į vienodą tešlą, kurią supilti į atšokančią formą ir vidutinėje kaitroje kepti ligi pasidarys šviesiai geltona. Tortą po ataušimo supiaustyti į du lygiu ritiniu, kurių vieną aptepti konfitūrais. Ant jo uždėti ant-rajį ritinį. Viršų tortą aptepti cukraus glazūra, kurią pagaminti gerai sumaišant pudrą, cukraus su smulkiai sumuštu vanilijos cukrum ir vandeni.

Makaronai kepti su kumpiu

Makaronai daromi iš miltų, kiaušinių, vandens ir trupučio druskos. Kie-

tai suminkytą tešlą iškočioti ir leisti padžiūti ir supiaustyti stambiau kaip sriubai. Verdame pasūdytame vandeny, išgriebę, perpilame šaltu vandeniu, paskui aplaistom lydytu sviestu, kad nesuliptų. Tuo tarpu išverdame rūkyto kumpio gabalą, supiaustome panašiai, kaip makaronus. Ant išteptos blėkos dedame eilę makaronų, eilę kumpio ir užbaigiame makaronais, ant viršaus užpilame ištrintų su druska kiaušinių ir pridėdame 2 šaukštus grietinės ar pieno. Kepame karštoje arkaitėje apie 1 val. laiko. Vėliau kepsnį supiaustome į keturkampius gabalus — vienam asmeniui 2 gabalai, ir apipilame lydytu sviestu, su grietine pakaitintu.

KAM DAR TINKA DRUSKA

Vandeny įmerktas gėles galima atgaivinti pridėjus truputį druskos. Druska gerai valosi emaliuoti ir parcelianiniai indai. Rūsenanti ugnis vėl suliepsnos, užbėrus truputį druskos. Bulvių maistingumas bus didesnis, jei verdant pridėsi druskos. Pyragai neprieps, jei bus pabarstyta druskos. Virtuvės kvapą nuo rankų nutrinsi druska, o paskiau nuplauk vandeniu.

MALTOS VERSIENOS KEPENYS

Pamirkytas šaltame vandenyje kepenis apvirinti, ataušinti ir paskui sumalti mėsos

malamą mašinėle bei smulkiai sukapti.

Pridėti druskos, grūstų karčiųjų pipirų, čirškinto svieste bei taukuose svogūno, porą šaukštų lydyto sviesto bei žąsienos taukų, porą trynių, išmirkytos bulkelės ir viską gerai išmaišyti. Tada pridėti suplaktą baltymų putelę. Atsargiai išmaišyti.

Paimti emaliuotą bliudėlį, iškloti plonai supiaustytomis lašinių riekutėmis. Sudėti kepenis, sudailinti, ant viršaus uždėti gabaliuką sviesto bei taukų ir pakepti pečiuke. Kai apkeps duoti į stalą su lydytu sviestu bei grietine.

VERSIO KEPENYS

Porai valandų reikia pamerkti į šaltą vandenį arba dar geriau į pieną. Paskui nuimti plėvelę, supiaustyti nestoromis riekutėmis ir kiekvieną aštriu peiliu truputį pakapti iš abiejų pusių. Kiekvieną pamirkyti išplaktame kiaušinyje, pabarstyti druska ir maitais karčiais pipirais ir paskui pavolioti į grūstus sausainius. Dėti į keptuvėje įkaitintą sviestą ir kepti ant nelabai karštos ugnies. Kai gerai iš abiejų pusių apkeps dėti į pusdubėnį.

Svogūną supiaustyti plonomis riekutėmis ir pašutinus svieste, užpilti ant kepenų.

Tokias kepenis galima valgyti tuoj pagaminus, bet jos labai skanios esti ir šaltos.

JAUCIO KEPENYS ŠUTINTOS

Pirmiausia kepenis reikia pamirkyti šaltame vandenyje. Paskui rupiai supiaustyti, užpilti bulionu bei vandeniu, bet tik tiek, kad visai neapsėtų. Pridėti druskos, maltų karčiųjų pipirų, lauro lapelį ir šutinti ant lėtos ugnies. Kai bent kiek sušus, pridėti porą šaukštų atskiesto acto, svieste čirškinto svogūno, šaukštą miltų ir smulkiai supiaustyti rūkštų obuolį. Uždengus šutinti kol visiškai suminkštės.

Valgoma su virtomis bulvėmis bei bulvių koše.

Kada aš išspaudžiu jam ašaras, mano širdis verkia drauge su juo.

Aš tik viena turiu teisę jį kaltinti ir bausti, nes jis yra tik mano — aš galiu jį bausti, nes aš jį myliu.

ŽAISLAI

Kaip laimingas esi tu, vaike, visą rytą sėdėdamas dulkėse ir žaisdamas virvagaliu.

Aš šypsaisi iš tavo žaidimo su tuo virvagaliu.

Aš esu užsiėmęs skaičiavimu, kas valanda pradėdamas naujus skaičius...

Tu, turbūt, žvilgtėri į mane ir pamainai sau, „koks kvailas žaislas praleisti visą rytą beskaičiuojant“.

Vaike, aš jau užmiršau žaislus lazdomis ir molio skatikais.

Aš geidžiu brangių žaislų, aš renku aukso ir sidabro gabalus.

Visa, kas tik pakliūva į rankas, tarnauja tavo žaidimui ir tu esi laimingas, bet aš žudau savo laiką ir jėgas ir vis negaliu įsigyti savųjų žaislų.

Savo geismo suirusioje valtelėje aš mėginu perplaukti troškimų vandenyną, pamiršdamas, kad ir aš žaidžiu savotišką žaidimą.

KŪDIKIO PASAULIS

Aš norėčiau pakliūti į mano kūdikio pasaulio kampučių.

Aš žinau, kad žvaigždės jame šneka si ir dangus jam vaidina komedijas savo kvailais debesimis ir vaivorykštėmis.

Tie, kuriuos mes laikome kurčiais ir nebyliais ir kurie, rodos, niekad nejudą, kūdikio pasaulyje ateina į palangę su savo alkanomis pasakomis ir atneša gausybę margų žaislų.

Aš norėčiau keliauti tuo keliu, kurs perjuosia kūdikio pasaulį ir nežino jokių kliūčių ar galo.

Jame pasiuntiniai laksto be jokių žinių tarp niekad nebuvusių karalių svajų pasaulyje.

Kur protavimas padaro iš savo išvadų aitvarus ir lėkdina juos padangėse, o tiesa nereikalauja įrodymų...

KODĖL IR KADA

Kada aš perku tau, vaike, spalvotus žaislus, aš suprantu kodėl dangaus debesyse, vandenyje, gėlėse ir medžiuose mirguliuoja tiek daug spalvų. — Kada aš perku tau, vaike, spalvotus žaislus.

Kada aš dainuoju tave šokindama, aš suprantu, kodėl lapai šnabžda, kodėl bangos ošia ir kodėl mūsų širdis klausosi žemės simfonijos — kada aš dainuoju tave šokindama, mano kūdiki.

Kada aš duodu skanesius į tavo gobšias rankytes, aš suprantu, kodėl gėlių žiedeliai yra pripildyti nektaro, kodėl vaisiai tavyje slepia saldžius sylvus — kada aš duodu į tavo gobšias rankutes.

Kada aš bučiuoju tavo veiduką, kad tave prajuokinčiau, aš suprantu džiaugsmą šviesos srovių, trykstančių iš aušros spindulių ir kokį palaiminimą atneša pavasario žiedų kvapo dvelkimas — kada aš bučiuoju tavo veiduką, kad tave prajuokinčiau.